

KUŞ GARİBİ

Kemal ORUÇ

(Sahne kenarında büyük çerçeveli simgesel bir televizyon vardır. Biraz sonra bir kadın sahneye girer. Işıklar yavaş yavaş kararır. Sadece kadının üzerinde nokta ışık kalır. Kadın yere çöker, kumandayı alır ve televizyona doğru tutar. Kadının üzerindeki ışık kapanırken televizyon üzerine nokta ışık verilir. Televizyonda bir haber spikeri haberleri sunmaktadır.)

Spiker : İyi günler sayın seyirciler. Ülkemizi hızla saran kuş gribi virüsünün İstanbul'un bazı bölgelerine kadar ulaştığı bildirildi. Hemen bu haberle ilgili görüntülerimizi izliyoruz.

Bir Adam : Valla abla ne diyem. Evde beş dene tavuğumuz vardı. Dördü öldü biz de beşinciye pişirip yedik. Ne bilem meğer tavuk grip olmuş. Şimdi iki dene çocuğum hastanede. Birazdan gelsinler de onları da çıkarıvirin tilivizyona. Sevinsin garibanlar.

Spiker : Elimize ulaşan bilgiye göre iki çocuğun da kuş gribinden öldüğü bildirildi. Flaş flaş flaş! İnanılmaz, ama gerçek. Murat Taşdemir Banu Alkan'a "Eskiden zengin erkeklere sarkardın, şimdi sadece göbeğin sarkıyor" dedi.

(Televizyon üzerindeki ışık yavaş yavaş kapanırken genel sahne ışığı verilir.)

Şukufe : Kız şehriye! Gel hele gel. Ha şu kuş gribi illeti Esentepe'ye kadar gelmiş.

Şehriye : *(İçeriden)* Dur abla dur. Şu garip çilliyi bir yolayım da öyle geleyim.

Şukufe : Kız Şehriye gel hele bir... Heykele bile grip teşhisi konmuş. Heykeli

dezenfekte etmişler. Ne yapsak kız? Amma illetliymiş bu grip de.

Şehriye : Hıh geldim geldim. Yol yol bilmedi hayvancık. Ocağa atıverdim. Ne diyordun az önce?

Şukufe : Kız bu bizim çilli de grip neyim olmasın.

Şehriye : Yok abla yok. Ben tedbirimi en baştan aldım. İki tane aspirin verdim yolmadan evvel. Grip bile olsa, hiçbir şeyi kalmaz pişene kadar.

Şukufe : Aferin kız. Kümestekilere de portakal, limon verip C vitamini takviyesi yapalım. Televizyonda görevliler çuval çuval tavuk götürüyorlardı. Keşke bize de getirselers ya birkaç tane. Kaç zamandır et met geçmiyor kursağımızdan. Tavukları toplayıp toplayıp veriyorlar gazı anasını satayım. Oh ne ala! Ver gazı gitsin.

Şehriye : Bak gör abla tavuklara verdikleri bu gazın parasını da direkman bizim doğalgaz faturalarına yazacaklar. Demedi deme.

Şukufe : Yazık be. İnsanlar onca zaman beslemişler. Ellerinden zorla alıyorlar hayvancağızları.

Şehriye : Eee! Ne demişler: Gaz gelecek yerden tavuk esirgenmez!

(Kapı çalar.)

Şehriye : Aha getirdiler zahar. Bir bakalım hele kimmiş.

(Kapı açılır ve içeriye en önde tavuk, arkasında bir çocuk ve bir kadın girer. Tavuk sesler çıkararak evin içinde koşturmaya başlar.)

Hayriye : Ha oğlum ha, çevir önünü kaçmasın. Ahmet oğlum, çevir önünü.

Şehriye : Kız abla al sana grip olmuş bir tavuk.

Şukufe : Yok yok baksana nasıl koşuyor. Bunda olsa olsa deli dana hastalığı vardır. Bak Hayriye Abla orda. Tavuk sandalyenin oradan döndü.

- Şehriye** : Kız abla, “tavuk döner” dedikleri bu mu şimdi?
- Şukufe** : Olsa da yesek. Şu tavuğun butlarına baksana nasıl da lezzetli görünüyor.
- Çocuk** : Gel bili bili gel! Gel bili bili gel.
- Tavuk** : Gelmeyeceğim işte bana ne.
- Hayriye** : Gel bakim buraya! Hem sen cezalınsın. Kaç gündür yumurtlamıyorsun da.
- Tavuk** : Neden anlamak istemiyorsunuz! Ben artık istesem de yumurtlayamam.
- Hayriye** : Nedenmiş o?
- Tavuk** : Çünkü ben... Menopoza girdim.

(O sırada kapı çalınır. Maskeli iki adam girer içeri. Tavuk saklanır.)

- Çocuk** : Anaaaa! Maskeli kovboylar evi bastı.
- 1. Görevli** : Gaziosmanpaşa, Kuşsever Mahallesi no: 27...
- Şehriye** : Kız abla ben yokken maskeli balo mu düzenliyorsun yoksa evde.
- Şukufe** : Buyurun bir şey mi istediniz?
- 1. Görevli** : Hanım kocan yok mu evde?
- Şukufe** : Yok kör olasıca. Ne olacaktı?
- 2. Görevli** : Evde hiç kanatlı hayvanınız var mı?
- Şukufe** : Valla bu evde hayvan olarak bir tek kocam var. Onun da kanatları yok.
- 1. Görevli** : Neyse hanım. Köydeki bütün kuşları topladık. Bu semti de karantinaya aldık haberiniz olsun.
- Şehriye** : Garantiye mi aldınız?
- 1. Görevli** : Hayır. Karantinaya aldık.

- Şukufe** : Karantinaya mı aldınız? Hem karantina kim? Gavur müteahhit mi yoksa? Hayatta satmam evimi!
- 2. Görevli** : Yani korumaya aldık. Hiç televizyon izlemiyor musunuz? Kuş gribi salgını var.
- Şehriye** : İyi de biz de kuş yok ki. İki kümeste bir ocakta üç tane tavuk var. Sen git yan tarafa, onların bir sürü güvercini var.
- Şukufe** : He ya tavuk kuş olur mu ki hiç? Uçmuyor bir kere. Tamam tavukta kanat var ama o da lezzetli olsun diye. Hiç mi yemekteyiz programını izlemediniz siz?
- 1. Görevli** : Tamam tamam. Sen git kümestekileri hallet. Ben evdekilerin isimlerini not edeyim.
- 2. Görevli** : Tamam amirim. Ocaktakini de alayım mı?
- Şehriye** : Hayatta dokundurmam. Sosunu bile özel hazırladım ben onun.
- Şukufe** : Şehriye sen koş kümesi tut. Ben ocaktakini korurum. Hey Allah'ım biz tavuk beklerken elimizdekilerden de mi olacaktık!

(Tam o sırada tavuk saklandığı yerde hapşırır.)

- 1. Görevli** : Dur kıpırdama!

(Tavuk ortaya çıkar ve kanatlarını havaya kaldırır.)

- Çocuk** : Dur bakayım kıpırdama da burnunu sileyim. Sümüklü tavuk seni...
- 2. Görevli** : Amirim çocuk tavuğa dokunuyor!
- 1. Görevli** : (*Yavaş çekim koşar vaziyette*) Hayırrrrr!
- 2. Görevli** : Amirim kendinize gelin. Çok geç kaldık. Çocuk tavuğa dokundu bile.
- 1. Görevli** : Hemen çocuğu doktora götürelim.

Hayriye : Ne yapıyorsunuz siz? Ellemeyin çocuğumu!

(Tavuk hapşırır.)

Hayriye : Hem bu tavuk grip değil ki! Nezle...

1. Görevli : Çekil hanım çocuğu doktora götürmemiz gerek. Yumurta tavuğun kışına gelene kadar bekleyemeyiz.

(Tavuk dönüp kendi arkasına bakar.)

Hayriye : Çekilin be! Tavuğu da çocuğu da elletmem!

1. Görevli : Hanım hanım, zorluk çıkarma.

(Kadın yere düşer.)

Çocuk : Anaaa! İyi misin? Siz şimdi görürsünüz gününüzü. Saldır tavuk. Hadi be tavuğum göreyim seni!

1. Görevli : Ne yapıyor bu be?

2. Görevli : Tavuğa gaz veriyor amirim.

1. Görevli : E biz verirdik.

(Görevliler güler. Tavuk görevlilere saldırır. Matrix'teki gibi tek kolla görevlilerle kavgayla tutuşur.)

1. Görevli : Öbür tarafına geç sen. Arkadan git, çevir tavuğu.

Şehriye : Ay abla! Ocağa unuttuk bizim çilliyi.

Şukufe : Koş kız koş! Çevir tavuğu yanmasın.

(Şehriye kavganın ortasından zor da olsa geçer. Tekrar dönerken arada görevlilerin karnına birkaç yumruk indirir.)

Tavuk : Ahmet annen iyi mi?

Çocuk : İyi iyi. Sen işine bak. Kahraman civcivim benim.

Tavuk : O eskidendi be güzelim.

(1. Görevli tavuğa doğru koşar. Hayriye ve çocuk tavuğu kanatlarından kaldırır. Tavuk adama havada tekme atar. Adam biraz ileriye düşer.)

Tavuk : *(Hayriye'ye)* Çak moruk!

Hayriye : Moruk sensin! Sen nasıl konuşuyorsun bakalım benimle. Gel buraya çabuk.

(Fırsattan istifade Şehriye ve Şukufe görevlilere tekme tokat dalar. Tam Şehriye 2. görevlinin üstünde tepinirken...)

Şehriye : Tavuklarımızı almak ha!

Şukufe : Canımızı veririz yine de tavuklarımızı vermeyiz!

1. Görevli : *(Şukufe'nin elinden kurtularak)* Kendinize gelin be! Herkes sussun! Tamam beni iyi dinleyin. Sizden aldığımız her tavuk için para ödeyeceğiz. Tamam mı?

Şukufe- Şeh. : Neee! Para mı?

Şukufe : Yav en baştan söylesenize kardeşim. Tavuk da neymiş canım? Alın götürün hepsini. Şehriye koş kümesteki tavukları getir. Ocaktaki tavuğu da servis yap bu beyefendilere ikram edelim. Benim yakışıklı abimin üstü de tozlanmış dur temizleyeyim üstünü canım abim.

2. Görevli : Tamam hanım tamam. Gerek yok. Alın paranızı. Verin tavukları.

Fırındakini de getir.

(Tavuğun kafasına bir ip geçirirler. Ve götürürler. Tavuk giderken acı acı bakar geride kalanlara. Görevliler ve tavuk çıkıp gittikten sonra bir an sessizlik olur. Gidenlerin arkasından bakarken...)

Şehriye : Kız abla iyi para verdiler ha.

Şukufe : Hemen köyü ara. Babamgil ellerinde ne kadar tavuk varsa hepsini buraya yollasın.

1. Görevli : *(Evin dışında)* Ulan Nevzat bunlar da yuttu be numarayı.

2. Görevli : Evet abi. Gerçekten görevli sandılar bizi. Şimdi bu tavukları kaçta satarız abi?

Hayriye : Kız Şukufe nerde benim param?

Şukufe : Ne parası? Biz indirdik tavayı heriflerin kafasına aldık paramızı. Boş boş duracağına sen de alsaydın paranı.

Hayriye : *(Yerde yatan çocuğu fark eder.)* Oğlum... Ahmet... Oğlum...

Çocuk : *(Bitkin)* Ana her yerim ağrıyor. Uykum geliyor ana...

(Yavaş yavaş ışık kararır. Sahne tam karanlık olduktan sonra televizyona nokta ışık verilir.)

Spiker : Gaziosmanpaşa'da bir çocuk daha kuş gribinden hayatını kaybetti.

Not: Bu oyunu amatör tiyatrolar ve okul tiyatroları herhangi bir telif ücreti ödemedi sahneleyebilir. Sadece sahneleyecek olan tiyatroların, yazara sahneleme isteğini ve sahneleme tarihini bildirmesi yeterlidir.

İletişim bilgileri:

www.kemaloruc.net

kemal.oruc@yahoo.com

Yazar Hakkında:

“Sahneden Destek Kampanyaları”nı gerçekleştiren Drama Kumpanya’nın kurucusu ve sanat yönetmenidir. Aynı zamanda Tiyatro Eğitim Derneği'nin Başkanlığı'nı yapmaktadır.

Adana Şehir Tiyatrosu’nda aldığı tiyatro eğitiminin ardından Marmara Üniversitesi’nde “Drama ve Okul Tiyatrosu” teziyle pedagojik formasyon almış ve Oluşum Drama Enstitüsü’nde “Oyunculuk Eğitiminde Yaratıcı Drama” teziyle Drama Eğitimliği Programı’nı tamamlamıştır.

Onlarca tiyatro temelli sosyal projenin koordinatörlüğünü yapmıştır. On beş yıl içinde görev aldığı yaklaşık elli oyunun otuzunda yönetmenlik yapmıştır. Halen kendi tiyatrosunda oyuncu adaylarına ve Özel Evrim Okulları'nda miniklere drama/tiyatro eğitimi vermekte ve oyun yönetmektedir.

Yazdığı kısa oyunlar Türkiye, Almanya, Hollanda, İngiltere, Kıbrıs ve Belçika’da yüzün üzerinde topluluk tarafından sahnelenmiştir.